

DEVENİN GÜZELLİĞİ

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

Hayat
Çocuk

Devenin Güzelliği

Tuncel Altınköprü

Genel Yayın Yönetmeni: Hayati Bayrak

Yayın Yönetmeni: Elif Tokkal

Yayın Koordinatörü: Erol Şahnacı

Editör: F. Zehra Bayrak

Kapak ve İç Tasarım: Eda Gizem Güllü

Hayat Çocuk Yayınları: 9

1.Baskı: İstanbul / Ekim 2025

ISBN: 978-625-6437-10-4

Yayıncı Sertifika No: 75092

© 2025 Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizm. ve Tic. A.Ş.

Tüm yayın hakları anlaşmalı olarak Hayat Yayınları'na aittir.

Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

Baskı: Aliođlu Matbaacılık

Sertifika No: 45121

Molla Gürani Mahallesi Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3 Daire: 5

34093 Fatih / İstanbul Tel: (212) 613 11 00 | Gsm: (530) 259 80 96

www.hayatyayinlari.com | e-posta: hayat@hayatyayinlari.com

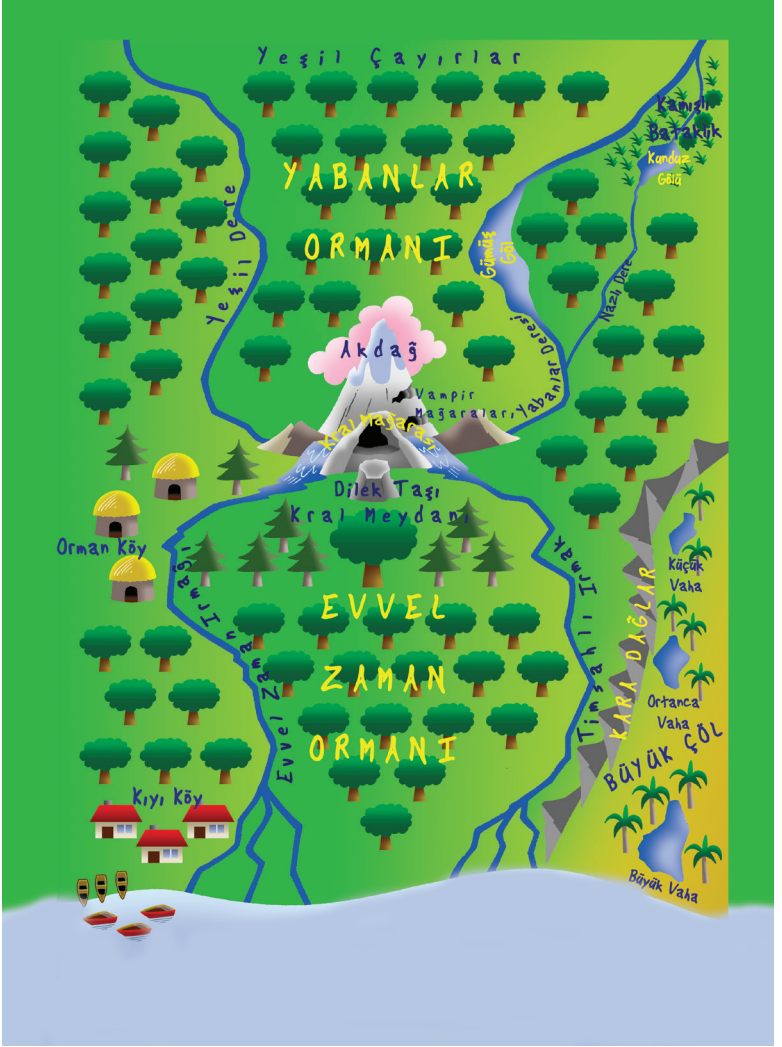
Tuncel Altinköprü

Yazar, 1946 yılında İstanbul'da doğdu. Beyazıt Beşinci İlkokulu, İtalyan Ortaokulu ve Pertevniyal Lisesini bitirdi. Ardından girdiği İstanbul Üniversitesi Psikoloji Bölümünden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi Umumî Psikoloji (tezli), Tecrübî Psikoloji, Felsefe ve Çapa Tıp Fakültesinden Psikiyatri sertifikalarını aldı.

1971 yılında Altinköprü Yayınevi'ni kurarak kendi eserlerini bu yayınevi bünyesinde yayınlamaya başladı. Bugün çeşitli konularda yayınlanmış sekseni aşkın telif eseri bulunmaktadır. Kimi dergilerde yayınlanan makalelerinin yanı sıra çocuk eğitimi ve edebiyatı alanında çok sayıda çalışması vardır.

Kurucu ortaklarından olduğu İlgı Yayıncılık ve Güçlü Yayıncılık bünyesinde de Türk yayın hayatına hizmet eden yazar, yirmi yıl Ders Kitapları Anonim Şirketi'nin tasarım ve yayım müdürlüğünü sürdürdükten sonra emekli olmuştur.

Yazarlık yaşamını hâlen; psikoloji, eğitim ve çocuk edebiyatı alanlarında Hayat Çocuk ve Genç Hayat Yayınları'nda sürdürmektedir.

Masal Diyarı

İyiliği hak
edene
yapmak

BAL ARILARININ YANILGISI

Evvel zaman içinde, geçmiş zaman içinde. **Bilinmiyor ne, ne zaman, nasıl, nerede.** Her şey olup bitmiş bir vakitte, bir yerde. Periler ve insanlar, konuşan hayvancıklar... Hepsi masal içinde...

O yıl kış bitmek bilmiyormuş. Binlerce bal arısı, aylardan beri yaşlı çınar ağacındaki kovanlarına kapanmış, baharın gelmesini bekliyormuş.

Geçen yazdan kalan balların, çiçek tozlarının tükenmek üzere olduğunu hepsi biliyormuş. O yüzden, yavru arıların bakıcıları kraliçenin önünde eğildiğinde herkesin yüreğine korku dolmuş.

Bakıcılar, **“Hiç yiyeceğimiz kalmadı kraliçem!”** demişler. “Elimizdeki son besinleri de küçüklere paylaştırdık.” O zaman kraliçe, “Halkım!” diye seslenmiş. “Bütün yiyeceğimizi tükettik. Artık burada daha fazla kapalı kalamayız. Şimdi bir öncü seçip onu dışarıya göndereceğim.

Umarım bize, çiçeklerin açtığı müjdesiyle döner.” Sonra başını kaldırmış. Çevresindeki arılara tek tek bakmış. Ardından, **“VIZI!”** diye bağırması. “Öncü sen olacaksın!”

Arka taraflardan gürbüz bir işçi arı, sıraları yara yara ilerleyip gelmiş. Bedenini, kraliçenin bedenine sürterek çevresinde dönenmiş. Böylece, kraliçenin kokusunu üzerine sindirmiş. Sonra da önünde saygıyla eğilip beklemiş. İşte o zaman **“KAPİYİ AÇIN!”** diye buyurmuş kraliçe, heyecandan boğuklaşan sesiyle.

Nöbetçiler hemen bal mumu kapıyı açmış. İçerisi göz kamaştıran bir ışıkla ışımış, fakat dışarıda hava hâlâ serinmiş. Tüm arılar kanatlarına kadar ürpermiş. Vızı, titrek kanatlarını ışığa doğru çırpılmış. Hiç duraksamadan, açılan kapıdan fırlayıp çıkmış. Şimdi içerdekiler için heyecanlı bir bekleyiş başlamış. Acaba Vızı dışarıda ne yapacaktı?

Bal Arılarının Yanılgısı

Vızı; genç, güçlü, korkusuz bir işçi arıymış. Bal alınacak çiçeği daha uzaktan tanırmış. Daima herkesten çok çiçek tozu ve bal özü toplar, daha fazla bal yaparmış. Kraliçenin bu zor göreve onu seçmesi Vızı'yı gururlandırmış. Havada giderek genişleyen daireler çizerek çevreyi araştırmış. Yerler yemyeşil otlarla kaplıymış, ancak havalar ısınmadığı için aralarında ne bir papatya ne de bir mine çiçeği varmış. Ayva ağaçları, kiraz ağaçları, elma ağaçları, erik ağaçları hatta şeftali ağaçları bile çıplakmış.

Vızı, yavaş yavaş umutsuzluğa kapılıyormuş, ancak kovana eli boş dönmek de istemiyormuş. Bu yüzden gitgide kovandan uzaklaşmış. Tam bu sırada burnuna yoğun bir çiçek kokusu çarpmış, ama çevrede tek görebildiği, göz alabildiğine uzanan yüksek, camdan bir duvarmış.

